

Obr. 62: Detail ozdobné iniciály P na začátku první kapitoly Markova evangelia v kralickém Novém zákoně z roku 1601. Praha, Knihovna Královské kanoonie premonstrátů na Strahově, sign. JQ IV 36, f. 73b.

Celkově se zdá, že Aristonova úprava navázala textově na Šestidílkku, z edic roku 1596 přejala zejména systematickou úpravu spočívající v zavedení koncovky genitivu plurálu na *-ů* místo *-ův*.

Jazykové změny zavedené v **Novém zákoně z roku 1601** ve srovnání s Šestidílkou (K¹), kralickými edicemi bible (z r. 1596 K²; 1613 K³) a Nového zákona (N³) z roku 1596, s Blahoslavovými Novými zákony (N¹, N²) a druhou Melantrichovou biblí (M²) lze rozřadit podle jazykových rovin do několika málo skupin (poslední kralické vydání z roku 1613 zde pomíjíme). Z nečetných změn týkajících se pouze **ortografie** zmiňme ilustrativně L 1,3 *Theofile* (*Theophile* M², *Teophile* N¹⁻², *Teofile* K¹⁻²N³); L 23,18 *Barabbáše* (*Barrabáše* M²N¹⁻², *Barabáše* K¹⁻²N³). V obou těchto případech pozorujeme zpřesnění transkripce, sr. z Bezova pátého vydání Θεόφιλε α τὸν Βαραββᾶν, tedy užší vztah k řecko-latinským předlohám. V L 3,1 se liší zápis adjektiva *trachonydské* a *trachonydský* (N¹⁻²) proti *trachonydské* (N³) a omylem *trachonydyské* (K², avšak sr. *trachonidytský* M²). V Mk 9,30 a 15,41 užívá Aristonova úprava formu *Galilei*, některé bratrské edice *Galileji* (v prvním případě všechny předchozí edice, ve druhém Blahoslavovo druhé vydání, Šestidílkka a Nový zákon z r. 1596).

Zpřesněnou transkripci oproti Šestidíлке lze ilustrovat také na pasáži z Apokalypsy: ve Zj 19,1.3.4.6 tiskne NZ1601 a jednodílkka z roku 1613 *halle-*